

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115215958
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8115215958.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochtu a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v spore žalobkyne: J. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XX/XX, B., právne zast.: JUDr. Igor Šafranko, advokátom, so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému: E. Y., M.: XX XXX XXX, so sídlom I. P., Y., právne zast. AK N., s.r.o., so sídlom Pezinok, Kupeckého 2542/72, IČO: 47 257 024, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 28C//258/2015-204 z 25.09.2019 v spojení s opravným uznesením, č.k. 28C/258/2015-212 z 14.11.2019 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením s upresnením, že o výške priznanej náhrady trov prvoinštančného konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

II. Žalobkyni priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia identifikovaným rozsudkom v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie I. výrokom určil, že dohoda o zrážka zo mzdy v zmluve č. XXXXXXXXXXXXX do dňa XX.XX.XXXX uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná a II. súvisiacim výrokom o trovách konania rozhodol tak, že ich náhradou zaviazal žalovaného.

2. Vychádzal zo zistenia, že podanou žalobou sa žalobkyňa domáha určenia neplatnosti vyššie uvedenej dohody o zrážkach zo mzdy zo zmluvy o úvere uzatvorenej so žalovaným. Ustálil, že žalobkyňa na požadovanom určení má naliehavý právny záujem, ktorý podľa neho priamo vyplýva z ust. § 53 Obč. zák.. V ďalšom uviedol, že ku dňu podania žaloby (10.06.2015) mala žalobkyňa naliehavý právny záujem na takomto určení, lebo požadovaným určením by sa zlepšilo jej právne postavenie z dôvodu, že už nebude môcť dôjsť k zásahom do jej majetkovej sféry bez toho, že by existoval spôsobilý exekučný titul na takéto zásahy, najmä za situácie, že v rámci konania smerujúceho k vydaniu takéhoto prípadného exekučného titulu by súd ex offo musel skúmať prípadné neprijateľné podmienky. Mal preukázané, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy už bol aktivovaný, pričom žalobkyňa túto dohodu považuje za neplatnú, resp. za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Keďže zákon pre vykonávanie zrážok zo mzdy na základe takejto dohody nevyžaduje autoritatívne rozhodnutie súdu alebo iného právomocného orgánu o povinnosti na peňažné plnenie, ktorej splnenie sa zrážkami zo mzdy plní, nemala žalobkyňa inú možnosť ako namietat' platnosť takejto dohody o zrážkach zo mzdy v osobitnom konaní, ktoré vyvolá svojím návrhom na začatie konania o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Bez rozhodnutia súdu o takomto požadovanom určení nebráni nič, aby na základe tejto dohody boli vykonávané zrážky, ktoré by postihovali i starobný dôchodok žalobkyne. Žalobkyňa má preto na požadovanom určení, ktorým sa odstráni spornosť strán o platnosť dohody o zrážkach zo mzdy, naliehavý právny záujem v zmysle § 80

písm. c/ OSP. V súhrne týchto skutočností súd prvej inštancie rozhodol, že návrh žalobkyne je dôvodný s poukazom na naliehavý právny záujem. O trovách konania rozhodol podľa zásady úspechu. Takto ustálený skutkový stav po právnej stránke posúdil podľa § 137 písm. a/ - d/ CSP, § 52 ods. 1-3, § 53, § 488 a § 489 Obč. zák., § 497 Obch. zák., § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007Z.z., výrok o trovách konania podľa § 255 a § 262 ods. 1 CSP.

3. Tento rozsudok včas podaným odvolaním napadol žalovaný poukazujúc na odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP (iná vada, nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci). Podstatou odvolacej argumentácie žalovaného je tvrdenie, že žalovaný už nie je nositeľom práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvy o úvere, ktorej súčasťou je aj dohoda o zrážkach zo mzdy, a to na základe postúpenia pohľadávky na nového veriteľa, v dôsledku čoho potom neexistuje akýkoľvek právny záujem na požadovanom určení, s výnimkou konania o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach. K otázke individuálnosti uzatvorenia zmluvy poukázal na rozhodnutie NS SR, sp. zn. 6Sžhuv 1/2008 ako i na to, že v skutkovo, právne a personálne úplne zhodnej veci, súd prvej inštancie v konaní pod sp. zn. 15C/168/2015 žalobu voči žalovanému zamietol z dôvodu nedostatku jeho pasívnej legitímácie v dôsledku postúpenia pohľadávky na iný subjekt. Ďalej poukázal na rozhodnutie NS SR, sp. zn. 5Sž/20/2010 pojednávajúceho o právnej istote a zákazu spätnej retroaktivity pôsobenia právnych predpisov, odkazujúc na ust. § 5a ods. 1 zák. č. 250/2007Z.z. Výrok napadnutého rozsudku nie je podľa odvolateľa v súlade s ust. § 137 ods. 1 písm. c/ CSP, podľa ktorého mal súd rozhodnúť, či má, alebo nemá žalovaný právo realizovať dohodu o zrážkach zo mzdy s tým, že súd prvej inštancie podľa odvolateľa aj nesprávne rozhodol podľa § 137 písm. d/ CSP, pretože žiaden právny predpis nerieši určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť a súčasne uplatnil trovy konania.

4. Žalobkyňa mala za to, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a vec aj správne právne posúdil. Poukázal na dôvodovú správu k zák. č. 102/2014Z.z., ktorým bol novelizovaný zákon o ochrane spotrebiteľa. Navrhla teda rozsudok potvrdiť a uplatnila trovy konania.

5. Ďalšie podania strán dané neboli.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech keďže napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, čím boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP).

7. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietanou inou vadou, nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením veci, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (ku tomu pozri napr. Ústavný súd SR, sp. zn. II.ÚS 78/05).

9. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorú uzatvorila so žalovaným. Žalovaný ako účastník spomínanej zmluvy o úvere, pohľadávku z nej postúpil na nového veriteľa.

10. Ku tomuto sa žiada potom uviesť, že subjekt, na ktorý bola pohľadávka z právneho úkonu postúpená, nevstupuje do postavenia pôvodného účastníka právneho úkonu (veriteľa postúpenej pohľadávky) v celom rozsahu, ale len v rozsahu práv a povinností viažucich sa výlučne na postúpenú pohľadávku. To znamená, že postúpením pohľadávky vzniknutej na základe právneho úkonu nie sú dotknutí jeho účastníci, pokiaľ ide o posudzovanie samotnej existencie, platnosti tohto právneho úkonu a jeho súčastí.

11. Predmetom daného sporu je posudzovanie platnosti dohody o zrážkach zo mzdy obsiahnutej v zmluve o úvere, nie plnenie zo zmluvy - pohľadávka, ktorá z tohto právneho úkonu vznikla. Prieči sa koncepcii ochrany spotrebiteľa postup, ktorý by znemožnil spotrebiteľovi domáhať sa určenia neplatnosti úkonu, určenia neprijateľných zmluvných podmienok priamo voči dodávateľovi, ktorý je tým subjektom, s ktorým sa spotrebiteľ rozhodol vstúpiť do zmluvného vzťahu a ktorý (v prípade tzv. formulárových zmlúv typických pre oblasť spotrebiteľských vzťahov) formuloval obsah právneho úkonu, ktorého platnosť má byť posudzovaná. Odvolací súd nepopiera, že dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečuje dlh zo zmluvy, preto s postúpením pohľadávky dodávateľa prechádza na postupníka právo aktivovať tento inštitút, vykonávať práva a povinnosti vyplývajúce z dohody o zrážkach zo mzdy, uvedená okolnosť však nebráni spotrebiteľovi, aby sa domáhal určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy nielen voči postupníkovi ale aj priamo voči dodávateľovi, teda subjektu, s ktorým sa rozhodol vstúpiť do zmluvného vzťahu a ktorý aj po postúpení pohľadávky zostáva účastníkom zmluvy. Určenie neplatnosti právneho úkonu či neprijateľnosti zmluvnej podmienky má následne priamy vplyv aj na právneho nástupcu dodávateľa (z neplatného právneho úkonu nevznikajú práva a povinnosti, ktoré by boli spôsobilé v dôsledku postúpenia pohľadávky prejsť na právneho nástupcu dodávateľa; v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka určením neprijateľnosti zmluvnej podmienky je viazaný aj právny nástupca dodávateľa), preto takýto postup nemožno označiť za neefektívny, nespôsobilý vyvolať spotrebiteľom želané účinky - nebyť viazaný neplatným právnym úkonom, neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Postúpením pohľadávky nie je možné spotrebiteľovi uberať na početných spotrebiteľských právach, ktoré mu vyplývajú či už z implementovaných alebo iných spotrebiteľských noriem. V tomto smere postúpenie pohľadávky je len postúpením práva na peňažné plnenie vrátane zabezpečenia a ostatné práva voči dodávateľovi bez ďalšieho nezanikli. Preto odvolacia argumentácia žalovaného o nedostatku jeho pasívnej legitímácie v tomto spore neobstojí.

12. Zo spisu vyplýva, že dohoda bola žalobkyňou podpísaná bez akéhokoľvek poučenia a bez možnosti ovplyvniť alebo odmietnuť túto dohodu podpísať. Evidentne sa jedná o formulár zmluvy.

13. Ak by mala byť dohoda o zrážkach zo mzdy právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musela by byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. januára 2013, sp. zn. 6 MCdo 9/2012). Žalovaný si v tomto smere dôkazné bremeno nesplnil.

14. Je potrebné si uvedomiť, že dlžník sa pri realizácii neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy dostáva do pozície subjektu strácajúceho právo disponovať so svojim vlastným majetkom reprezentovaným príjmom dosahovaným za výkon svojej pracovnej činnosti. Navyše, pri zrážkach zo mzdy nie je možné preveriť, či sú zo mzdy zrážané len tie finančné nároky, ktoré dodávateľovi aj prináležia a nie aj tie, na ktoré nemá právny nárok, a to s poukazom na potrebu riadneho vyhodnotenia spotrebiteľskej zmluvy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom či iným nezávislým tribunálom. V podstate ide o exekúciu majetku s tým rozdielom, že ju nevykonáva súd ale spravidla podnikatelia. Prítom ide okrem iného aj o otázku, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu si veriteľ sám diktuje, vykonávajú sa zrážky zo mzdy dlžníka a dlžník nemá možnosť ich priamo zastaviť. Dlžník je tak vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu veriteľa.

15. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex officio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o

zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porov. rozsudok C-106/77 Simmenthal).

16. Zmluvná podmienka môže byť posúdená ako neprijateľná v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka aj vtedy, ak vychádza z dispozitívnej normy a odkláňa sa v neprospech spotrebiteľa, keď umožňuje vymôcť plnenia, na ktoré veriteľ nemá nárok, ako je tomu aj v predmetnom prípade (V tejto súvislosti treba uviesť, že na účely určenia, či je zmluvná podmienka vylúčená z pôsobnosti smernice 93/13, je úlohou vnútroštátneho súdu, aby overil, či táto podmienka odráža ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré platia medzi zmluvnými stranami bez ohľadu na ich voľbu alebo ustanovenia, ktoré sa uplatnia automaticky, to znamená v prípade, ak neexistujú odlišné ustanovenia, ktoré si zmluvné strany v tomto ohľade dohodli (pozri v tomto zmysle rozsudok RWE Vertrieb, EU:C:2013:180, bod 26). So zreteľom na predchádzajúce úvahy treba na štvrtú otázku odpovedať tak, že článok 1 ods. 2 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluvná podmienka obsiahnutá v zmluve, ktorú uzavrel predajca alebo dodávateľ so spotrebiteľom, je vylúčená z pôsobnosti tejto smernice len vtedy, ak uvedená zmluvná podmienka odráža obsah záväzného zákonného alebo regulačného ustanovenia, čo overiť prináleží vnútroštátnemu súdu; bod 79., 80. rozsudku SD C-34/13 Monika Kušionová proti SMART Capital a.s.).

17. Z obsahu dohody o zrážkach zo mzdy nevyplýva konkrétna výška pohľadávky, i napriek tomu, že z obsahu dohody vyplýva, že žalobkyňa jej podpisom dala súhlas s vykonávaním zrážok zo mzdy a iných príjmov zamestnávateľom v prospech žalovaného. Takto vymedzený predmet dohody o zrážkach zo mzdy rozhodne nenapĺňa atribút určitosti a preto aj z toho dôvodu spôsobuje neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy. Nie je možné platne uzavrieť Dohodu o zrážkach zo mzdy na fiktívny resp. ešte neexistujúci prípadný dlh. Takéto dojednanie nemožno považovať za určité, jasné a zrozumiteľné, spĺňajúce požiadavku náležitosti dohody o zrážkach zo mzdy, ktorou má byť pohľadávka zabezpečená.

18. Relevantným nie je taktiež tvrdenie žalovaného o absencii naliehavého právneho záujmu. Je potrebné uviesť, že v danom prípade bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu naliehavosti právneho záujmu na určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy nezaťažuje žalobkyňu, keďže vyplýva zo zákona. Ustanovením § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka je daný právny záujem spotrebiteľa na určení neplatnosti neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá spôsobuje nerovnováhu v postavení účastníkov zmluvy. Odvolacia námietka žalovaného obstať preto nemôže. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a nie je preto rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práva na plnenie vyplývajúce z neprijateľnej podmienky, keďže sa posudzuje, či zmluvná podmienka je z objektívneho hľadiska spôsobilá negatívne zasiahnuť do práv spotrebiteľa. Zo Smernice Rady 93/13 EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, čl. 6 bod 1, vyplýva povinnosť členských štátov zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli pre spotrebiteľa záväzné. Zmluva, ktorá bola uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným, je zmluvou formulárovou, obsah ktorej žalobkyňa ovplyvniť nemohla.

19. Za zmatečnú odvolací súd považuje námietku žalovaného týkajúcu sa aplikácie ust. § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z.. Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, že by súd prvej inštancie predmetné ustanovenie použil.

20. Žalovaný namietal aj nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v rozpore s novou koncepciou žalôb v CSP uvedenej v ust. § 137 CSP. Z dôvodovej správy k CSP vyplýva, že zavedením úplne novej koncepcie druhu žalôb v znení podľa § 137 písm. c/ a b/ je rozlíšenie klasickej určovacej žaloby a žaloby o určenie inej právnej skutočnosti. Záujmom zákonodarcu bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti, resp. platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a miňajú sa účelu určovacej žaloby.

21. Napriek tomu, že v zmysle ust. § 470 CSP sa tento zákon vzťahuje aj na konanie začaté pred dňom účinnosti jeho nadobudnutia, zamietnutie žaloby iba z vyššie uvedeného dôvodu by bolo v rozpore s princípom spravodlivosti zakotvenom v čl. 2 bodu 1 CSP a zároveň by išlo o odmietnutie spravodlivosti, keďže procesnoprávna úprava v čase podania žaloby pripúšťala uvedený druh žalôb.

22. K zhora konštatovanému je potrebné podotknúť, že pre odvolací súd nevyplýva z § 391 CSP jeho viazanosť vlastným právnym názorom. Teda odvolací súd svoj skorší záväzný právny názor môže zmeniť.

23. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu žalovaného zachádzajúcu do nadbytočných podrobností, nespôsobilú už privodiť úspech odvolaniu, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

24. Preto odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP, po vyčerpaní relevantných odvolacích dôvodov, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v merite veci ako vecne správny potvrdil.

25. Pokiaľ ide o vecne správny výrok o trovách konania, odvolací súd poukazuje na to, že výrok o nároku na náhradu trov konania musí byť formulovaný tak, že v ňom musí byť uvedené nielen kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania ale musí v ňom byť uvedená aj formulácia, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti (pozri, NS SR, sp. zn. 6Cdo/222/2016). V zmysle uvedeného potom odvolací súd upresnil, kto a ako o výške priznanej náhrady rozhodne.

26. Preto odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP s vyššie uvedeným upresnením potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o trovách prvoinštančného konania.

27. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnej žalobkyni v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP).

28. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).